WIADOMOŚCI ENTOMOLOGICZNE
ENTOMOLOGICAL NEWS (POLAND)
https://sparrow.up.poznan.pl/pte/we/index.html
© Polskie Towarzystwo Entomologiczne
ISSN (online) 2544-7882
Vol. 45; online 17N: 48–49
DOI: 10.5281/zenodo.24109122
Wrocław: 16.11.2026

NOTATKA / NOTE

Tetracampe impressa Foerster, 1841 (Hymenoptera: Tetracampidae) – nowy gatunek w faunie Polski

Tetracampe impressa FOERSTER, 1841 (Hymenoptera: Tetracampidae) – a new species in the fauna of Poland

Filip PAWLUK

Ogród Botaniczny Uniwersytetu Wrocławskiego, Sienkiewicza 23, 50-335 Wrocław, Polska;
e-mail: filip.b.pawluk@gmail.com/filip.pawluk@uwr.edu.pl, ORCID: 0009-0005-6045-093X

ABSTRACT. The family Tetracampidae includes 54 extant and four fossil species representing 16 genera. Thirteen species from the genera *Dipriocampe* BOUČEK, 1957, *Epiclerus* HALIDAY, 1844, *Foersterella* DALLA TORRE, 1897, *Platynocheilus* WESTWOOD, 1837, and *Tetracampe* FOERSTER, 1841 have been recorded in Europe. To date, seven species of the family Tetracampidae have been recorded from Poland: *Dipriocampe diprioni* (FERRIÈRE, 1835), *D. elongata* (ERDÖS, 1951), *Epiclerus temenus* (WALKER, 1839), *Foersterella erdoesi* BOUČEK, 1958, *F. fuscicornis* HANSSON, 2016, *F. reptans* (NEES, 1834), and *Platynocheilus cuprifrons* (NEES, 1834). *Tetracampe impressa* FOERSTER, 1841 is a new species in the fauna of Poland.

KEY WORDS: Chalcidoidea, faunistic, new record, Poland.

Rodzina Tetracampidae liczy na świecie 54 współczesne gatunki należące do 13 rodzajów. Znani są również przedstawiciele kopalni, z których opisano cztery gatunki (UCD COMMUNITY 2023). Biologia rodziny jest poznana w niewielkim stopniu. Należą tutaj parazytoidy pupariów minujących muchówek (Diptera), jaj tarczyków (Coleoptera: Cassidinae), błonkówek z rodziny Diprionidae i prostoskrzydłych (Orthoptera) (BOUČEK 1958). Europejskie gatunki Tetracampidae zrewidował BOUČEK (1958). Przedstawił on 11 gatunków należących do rodzajów *Dipriocampe* BOUČEK, 1957 (2 gat.), *Epiclerus* HALIDAY, 1844 (4 gat.), *Foersterella* DALLA TORRE, 1897 (2 gat.), *Platynocheilus* WESTWOOD, 1837 (2 gat.) i *Tetracampe* FOERSTER, 1841 (1 gat.). Niedawna rewizja europejskich przedstawicieli *Foersterella* wykazała obecność dwóch taksonów nowych dla nauki (HANSSON 2016).

Tetracampidae charakteryzują się czułkami z sześcioma członami funikularnymi, 3-członową buławką, maksymalnie jednym (często niewyraźnym) członem pierścieniowym, potylicą z listewką w kształcie podkowy, 5-członowymi stopami (u samców z podrodziny Tetracampinae stopy są 4-członowe) oraz krótką i jedynie słabo zakrzywioną ostrogą goleni przedniej pary odnóży.

Z Polski do tej pory wykazano siedem gatunków Tetracampidae: *Dipriocampe diprioni* (FERRIÈRE, 1835), *D. elongata* (ERDÖS, 1951), *Epiclerus temenus* (WALKER, 1839), *Foersterella erdoesi* BOUČEK, 1958, *F. fuscicornis* HANSSON, 2016, *F. reptans* (NEES, 1834) i *Platynocheilus cuprifrons* (NEES, 1834) (WIŚNIOWSKI 1997, JAŁOSZYŃSKI 2017, 2018).

Poniżej zostaje przedstawiony kolejny nowy dla Polski gatunek: *Tetracampe impressa* FOERSTER, 1841.

Tetracampe impressa Foerster, 1841 (Ryc. 1.)

Nizina Mazowiecka:
– DC98/DC99 Warszawa, rezerwat Łosiowe Błota, 06 VI 2021, 2 ♂♂, czerpakowanie, leg. F. PAWLUK.

Gatunek ten występuje w Austrii, Bułgarii, Czarnogórze, Czechach, Francji, Macedonii Północnej, Mołdawii, Niemczech, Rumunii, Słowacji, Szwecji, na Węgrach i w Wielkiej Brytanii (UCD COMMUNITY 2023). Jego żywiciel jest nieznany. Do tego rodzaju należy jeszcze tylko jeden gatunek, *T. avia* BOUČEK, 1988, występujący w Papui Nowej Gwinei. Obie płcie rodzaju *Tetracampe* można odróżnić od pozostałych europejskich rodzajów po smukłych członach funikularnych (nie szerszych od nóżki

(pedicela)) z wyraźnie poszerzoną buławką. Dodatkowo pedicel jest tylko nieznacznie dłuższy od pierwszego segmentu funikularnego. Samice posiadają również buławkę sprawiającą wrażenie ściętej na wierzchołku oraz 5-członowe stopy (u samców stopy są 4-członowe).

Ryc. 1. *Tetracampe impressa*, samiec: A – habitus, widok z boku; B – skrzydła; C – habitus, widok z góry.

Fig. 1. *Tetracampe impressa*, male: A – habitus in lateral view; B – wings; C – habitus in dorsal view.

Uwzględniając przedstawiony w niniejszej pracy nowy dla Polski gatunek, łączna liczba gatunków Tetracampidae znanych z kraju wynosi osiem (z 13 znanych z Europy). Liczba ta wyda się jednak wciąż niedoszacowana i prawdopodobnie w Polsce obecne są jeszcze kolejne cztery, niewykazane gatunki.

PIŚMIENNICTWO

BOUČEK Z. 1958. Revision der europäischen Tetracampidae (Hym. Chalcidoidea) mit einem Katalog der Arten der Welt. Acta Entomologica Musei Nationalis Pragae, **32**: 41–90.

HANSSON C. 2016. The European species of *Foersterella* DALLA TORRE (Hymenoptera: Tetracampidae), including the description of two new species. Zootaxa, **4137** (4): 561–568. https://doi.org/10.11646/zootaxa.4137.4.8

JAŁOSZYŃSKI P. 2017. Pierwsze stwierdzenie *Platynocheilus cuprifrons* (NEES) (Hymenoptera: Chalcidoidea: Tetracampidae) w Polsce. Wiadomości Entomologiczne, **36** (2): 108–110.

JAŁOSZYŃSKI P. 2018. *Foersterella fuscicornis* HANSSON (Hymenoptera: Chalcidoidea, Tetracampidae), nowa bleskotka w faunie Polski. Acta Entomologica Silesiana, **26**: (online 020): 1–3. https://doi.org/10.5281/zenodo.1232009

UCD COMMUNITY. 2023. Universal Chalcidoidea Database (UCD) Website. https://ucd.chalcid.org, (dostęp: 13.10.2026).

WIŚNIOWSKI B. 1997. Chalcidoidea (bez Mymaridae). (ss. 132–158). [W:] J. RAZOWSKI (red.): Wykaz Zwierząt Polski, T. V. ISEZ PAN, Kraków 260 ss.

Wpłynęło: 28.10.2026
Zaakceptowano: 4.11.2026
Redaktor prowadzący: Sebastian Salata